

Opetusministeriö

Undervisningsministeriet

Kultur

Kulturpolitisk strategi 2020

Undervisningsministeriets publikationer 2009:14



Kulturpolitisk strategi 2020

Undervisningsministeriets publikationer 2009:14

Opetusministeriö • Kulttuuri-, liikunta- ja nuorisopolitiikan osasto • 2009

Undervisningsministeriet • Kultur-, idrotts- och ungdomspolitiska avdelningen • 2009



OPETUSMINISTERIÖ

Undervisningsministeriet

MINISTRY OF EDUCATION

Ministère de l'Éducation

Undervisningsministeriet
Kultur-, idrotts- och ungdomspolitiska avdelningen
Utvecklingsenheten
Sjötullsgatan 10, Helsingfors
PB 29, 00023 Statsrådet

www.minedu.fi/publikationer

Design och ombrytning: yam.fi
Tryckeri: Nykypaino Oy, Vantaa

ISSN: 1458-8110

ISBN: 978-952-485-702-4

ISBN: 978-952-485-703-1 (PDF)

Undervisningsministeriets publikationer 2009:14

Till läsaren

Undervisningsministeriet har utarbetat en strategi för utvecklingen av statens kulturpolitik fram till 2020. Strategin ska fungera som rättesnöre för undervisningsministeriets egen verksamhet inom kulturpolitiken.

Undervisningsministeriet har inte tidigare haft denna typ av strategidokument, utan verksamheten har styrts utifrån kulturpolitiska redogörelser, riktlinjer som utarbetats på statsrådsnivå, områdesspecifika strategier och program, statsbudgetar, verksamhets- och ekonomiplaner samt undervisningsministeriets strategi. Den senaste kulturpolitiska redogörelsen gavs år 1993. Kulturpolitiska riktlinjer på statsrådsnivå ges i statsrådets principbeslut om konst- och konstnärspolitiken av år 2003. Den är fortfarande aktuell och ger bred täckning av hela det kulturpolitiska fältet.

Statsrådet har behandlat och godkänt även en del andra resultat av programarbeten som rör kulturpolitiken, såsom ett arkitekturpolitiskt program 1998, ett princip-

beslut om designpolitiken 2000 och en strategi för vårt byggnadsarv 2001. Exempel på kulturpolitiska strategier, verksamhetsprogram eller motsvarande dokument för specifika områden är biblioteksstrategin, verksamhetsprogrammet Riktlinjer för den audiovisuella politiken, ett danspolitiskt program som håller på att beredas och ett program för de visuella branscherna. Dessutom styrs verksamheten av program som ger gemensamma riktlinjer för olika förvaltningsområden, såsom utvecklingsprogrammet för kulturexport. Dessa program och motsvarande riktlinje- eller styrdokument är fortfarande i kraft, och de uppdateras och förnyas vid behov.

Perspektivet i statens kulturpolitiska strategi är att knyta ihop nämnda program och se framåt. När vi blickar längre in i framtiden blir observationerna på en allmänare nivå. Plötsliga, oförutsedda förändringar kan inträffa, varför strategin inte kan slås fast i minsta detalj. Likväl har kulturpolitiken en lång historia av utveckling, varför

förändringar i verksamhetsbetingelserna och nya utvecklingsbehov ingalunda är främmande element.

Vad är det viktigaste i de perspektiv på utvecklingen av kulturpolitiken som denna strategi öppnar?

Utgångspunkten är att kulturens och även kulturpolitikens betydelse i samhället kommer att fortsätta att växa. Detta betyder att kulturpolitikens domän, verksamhetsformer och tillvägagångssätt blir mångsidigare. Flera nya tyngdpunkter kan skönjas, såsom kulturens sociala och ekonomiska verkningar, kraven om hållbar utveckling och mångkulturaliteten.

De mera traditionella kulturpolitiska målen är förknippade med nya utmaningar, såsom att trygga tillgången och kvaliteten på kulturtjänsterna med beaktande av befolkningsutvecklingen och den tekniska utvecklingen. En annan utmaning är att öka kultursektorns samhälleliga genomslag samtidigt som de allmänna kraven på

den offentliga ekonomin måste uppfyllas. Dessutom accentueras betydelsen av samarbete med övriga förvaltningsområden och med samhällets aktörer, vilket ökar kulturpolitikens genomslag i samhällspolitiken. Även på upphovsrättspolitiken ställs många, delvis motstridiga förväntningar.

Utöver den kulturpolitiska strategin ska undervisningsministeriet under år 2009 även förnya sin generella strategi. Denna ska bygga på kreativitet och kunnande. Dessutom ska en redogörelse om kulturens framtid färdigställas före utgången av nuvarande regeringsperiod i enlighet med statsminister Matti Vanhanens II regeringsstrategidokument. Undersökningen planeras bli klar i mitten av år 2010. I redogörelsen ska en omfattande behandling av de faktorer som inverkar på kulturens utveckling ingå, varför det då kan bli nödvändigt att revidera eller uppdatera även denna strategi.

Innehåll

Kultur och kulturpolitik	11
Statens kulturpolitik	11
Kulturella rättigheter	12
Förändringar i kulturpolitikens verksamhetsbetingelser	15
Kreativitet och kultur får större betydelse för samhället	15
Mångkulturaliteten och den kulturella mångfalden ökar	16
Befolkningen koncentreras, regionerna diversifieras	16
Utvecklingen inom informations- och kommunikations-tekniken medför utmaningar i fråga om strukturer och tillvägagångssätt	17
Är utvecklingen kulturellt hållbar?	18
Kulturen utvecklas nationellt och internationellt	19
Kulturförvaltningen förväntas ha genomslagskraft	19
Mål för utvecklingen av kulturpolitiken	23
Undervisningsministeriets åtgärder för att genomföra strategin	27
Bilaga	35





Kultur och kulturpolitik

Statens kulturpolitik

Statens kulturpolitik ska främja kreativitet, mångfald och delaktighet. Dessa mål ska man uppnå genom att förbättra verksamhetsförutsättningarna för konstnärer och andra som utför skapande arbete samt för kultur- och konstinrättningarna. Dessutom ska man värna kulturarvet, stödja ett jämlikt kulturutbud, förbättra kulturens tillgänglighet, främja produktion och användning av kultur, öka företagsamheten och sysselsättningen inom kultursektorn samt stärka samhällets kulturella grund.

Statsrådet styr genomförandet av statens kulturpolitik med stöd av lagstiftningen, regeringsprogrammet, budgeten och övriga riktlinjer.

I statsrådet ansvarar undervisningsministeriet för genomförandet av kulturpolitiken. Undervisningsministeriets verksamhet följer dess generella strategi (2009). Kulturpolitiken är även knuten till politiken inom andra förvaltningsområden, såsom utbildnings-, ungdoms-, arbetskrafts-, social-,

hälso-, närings-, skatte-, utrikes-, handels-, kommunikations- och miljöpolitiken. Den nuvarande kulturpolitiken är resultatet av en lång process. Dess kärna utgörs av konstnärlig kreativitet och konstnärligt arbete.

På 1800-talet och i början av 1900-talet betonade kulturpolitiken konstens, kulturens och kulturarvets nationella uppgift vid sidan av dess roll inom folkkupplysningen och bildningen. Efter andra världskriget har man betonat vikten av att främja konsten och skapa kulturinstitutioner samt medborgarnas möjligheter till delaktighet. I takt med den tekniska utvecklingen och de nya sätt att kommunicera som den frambringat har det också blivit en kulturpolitisk angelägenhet att främja kulturproduktionen, den elektroniska kommunikationen och informationssamhället. Under 2000-talet har en bredare uppfattning av kulturen som en faktor som ökar förutsättningarna för ett gott liv blivit allmänt accepterad samtidigt som kulturekonomin, kulturföretagsamheten och kulturexporten blivit en del av kulturpolitiken.

Kulturella rättigheter

Kulturpolitiken styrs av våra grundläggande rättigheter och de kulturella rättigheter som ingår i våra ekonomiska och sociala rättigheter och rättigheter till utbildning och bildning.

Finlands grundlag garanterar befolkningen kulturella rättigheter, såsom konstens frihet och rätten till det egna språket och den egna kulturen. Enligt grundlagen bär vi också ansvar för miljön och kulturarvet. De statliga åtgärder som används för att genomföra dessa rättigheter och detta ansvar sammanhänger med informationens tillgänglighet, den vetenskapliga och kulturella verksamheten samt möjligheten att ta del av kulturutbudet. Myndigheterna skapar förutsättningar för att genomföra de kulturella rättigheterna genom att upprätthålla och stödja biblioteksväsendet och kulturinstitutionerna och genom att ge bidrag för konstnärlig och kulturell verksamhet.

I den internationella debatten om de kulturella rättigheterna ses dessa som en del av de mänskliga rättigheter (se bilaga) som anknyter till

- yttrandefriheten
- rätten till det egna kulturarvet och ansvaret för att skydda och bevara detta
- rätten att fritt utöva konst och kultur och att ägna sig åt skapande arbete
- rätten till skydd av andliga och materiella intressen, som uppkommer genom vetenskaplig, skriftlig och konstnärlig produktion
- rätten att delta i kulturlivet och att få tillgång till kulturtjänster, biblioteks- och informationstjänster och fritidstjänster på jämlika villkor
- rätten att välja en egen kultur
- rätten till utveckling och skydd av kulturerna
- respekten för kulturen och dess autonomi samt den kulturella identiteten.





Förändringar i kulturpolitikens verksamhetsbetingelser



Kreativitet och kultur får större betydelse för samhället

Kulturen, kulturarvet och kulturmiljön är en del av vår nationalegendom. Kultur och konst bygger på fri kreativitet

och skapande arbete. Kreativitetens och kulturens betydelse för samhället fortsätter att växa. Likaså växer antalet konst- och kulturutövare. Emellertid uppskattas detta kreativitetskapital ännu inte tillräckligt, och det utnyttjas inte heller tillräckligt i samhällets olika verksamheter.

Konsten, kulturen och kreativiteten har ett bestående värde i ett civiliserat samhälle. Men resultatet av skapande arbete kan även utnyttjas för olika ändamål, och kompetensen att på detta sätt dra mångsidig nytta av skapande arbete väntas småningom växa. Kulturen ökar befolkningens välbefinnande och bildning, och främjar livslångt lärande. Den

främjar också näringslivet och innovativiteten och förbättrar sysselsättningen, regionernas livskraft och det tekniska kunskapsområdet.

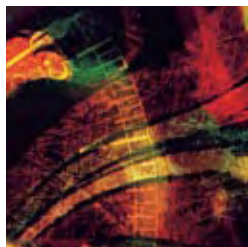
Konstutbildningen, konstfostran och i tilltagande grad även mediefostran samt fostran till medvetande om vårt kulturarv stärker grundvalarna för vår kultur. Det är därför viktigt att granska utvecklingsbehoven inom kultur- och utbildningspolitiken även ur helhetsperspektiv.

På olika områden inom kulturen har framväxten av ett informationssamhälle – särskilt utvecklingen av den digitala tillgången till kulturellt material – radikalt ökat kulturens ekonomiska betydelse. Ur den immateriella produktionen och de immateriella tjänsterna har det vuxit fram en ny skapande ekonomi, som globalt är ett av de snabbast växande områdena inom produktionen.

Kulturens växande betydelse syns i finländarnas sätt att leva: Vi konsumerar mera kultur. Det finska samhället har blivit rikare, men vår tillfredsställelse med livet växer likväl bara i begränsad utsträckning när det materiella välståndet

ökar. I stället söker vi denna tillfredsställelse genom att ta kontroll över våra liv och förverkliga oss själva och därigenom ge tillvaron mening och nå andligt välbefinnande.

Kulturen i dess olika former svarar delvis mot dessa behov i form av såväl upplevelser som konkreta produkter och tillämpad användning av konst. Kulturen stärker också individens och gruppens identitet.



Mångkulturaliteten och den kulturella mångfalden ökar

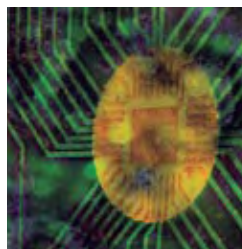
Finland är ett mångkulturellt land med stark identitet. Den kulturella mångfalden har sin upprinnelse i mångfalden av geografiska områden, språk,

ursprungskulturer och kulturarv, som bidragit med olika kulturella uttryckssätt och sedvänjor. Denna mångfald manifesterar sig i ett stort utbud av kulturella produkter och tjänster, och den stärks av att växelverkan mellan kulturena och människornas rörlighet ökar.

Den kulturella mångfalden påverkas också av att nya livsstilskulturer, delkulturer, subkulturer och lokalkulturer växer fram. Emellertid lever kulturerna samtidigt under ett globalt tryck, som har en likriktande tendens. Invandringen till Finland väntas fortsätta att öka under de närmaste årtiondena. De människor som flyttar hit för med sig nya begåvningsresurser och ny kreativitet. De positiva

verkningarna av den kulturella mångfalden kan öka den finländska kulturens livskraft. Samtidigt kan kulturpolitiken användas för att främja en lyckad integration. Emellertid fördelar sig immigrationen inte jämnt mellan landets regioner. Största delen av invandrarna söker sig till huvudstadsregionen eller till andra stora orter.

Mångkulturaliteten och den kulturella mångfalden är även förknippade med risker. De olika delkulturena kan genom sin särart komma att isolera sig från resten av samhället. Denna utveckling leder till ett mindre jämlikt samhälle. Även invandrarna löper risk att hamna utanför majoritetskulturen. För att förhindra en sådan utveckling krävs även kulturpolitiska åtgärder.



Befolkningen koncentreras, regionerna diversifieras

Befolkningens ålderstruktur förändras. Antalet pensionärer växer i förhållande till antalet personer i arbetsför ålder, vilket inverkar på samhällsfunktioner.

na. Befolkningen koncentreras dessutom i allt högre grad till huvudstadsregionen, landskapscentra och övriga stora stadsregioner. Även en stor del av de konstnärer och andra personer som utför skapande arbete verkar i dessa områden.

Skilnaderna mellan de olika delarna av landet växer, och regionerna profilerar sig på olika sätt, även kulturellt. De

regioner där utvecklingsmöjligheterna är goda satsar på kulturtjänster och kulturentreprenörskap och på arbetsmiljöer som främjar kreativitet. De svagare regionerna riskerar att halka efter i den här utvecklingen. Invånarnas möjligheter att på jämlika grunder bli delaktiga av kulturtjänster och delta i kulturell fritidsverksamhet kan därför försämrats. Koncentreringen av befolkningen till större centra kan även göra kulturmiljöerna fattigare, ifall man i de områden där befolkningen minskar exempelvis inte sköter om sitt värdefulla byggnadsarv eller om man där det byggs nytt inte satsar på kvalitet.

Emellertid kan utvecklingen inom datakommunikationen och digitala tjänster förbättra tillgången till kulturtjänster, genom att det uppstår nya former av kulturutbud. Detta kan motverka den utveckling mot ökande ojämlikhet mellan regionerna som hotar. Det ersätter likväl inte ett utbud av levande kultur och personligt deltagande. Även områden med svagare utveckling kan finna överraskande kulturella styrkeområden. I de stora städerna är det nödvändigt att sörja för att förutsättningarna för kulturell verksamhet i centrum och i förorterna utvecklas jämnt.

I regionerna verkar olika aktörer som utvecklar kulturaktiviteterna, och samarbetet mellan dessa har en central betydelse. Landskapen får en allt viktigare roll i utvecklingen av regionerna, varför deras ansvar växer. Kulturen bör ingå i deras, liksom i övriga aktörers som deltar i regionutvecklingen, strategier och strategiprogram.

Regionalt produceras kulturtjänster av konst- och kulturinstitutioner (teatrar, orkestrar, museer), regionala centra

för konst och kultur samt andra kulturaktörer, av vilka en del får statsstöd. Kommunerna är större kulturfinansiärer än staten. I kommunernas kulturverksamhet är särskilt de allmänna bibliotekens andel stor.

Regionutvecklingen och tillgången till tjänster i regionerna påverkas av förändringar i kommunstrukturen. Regionsamarbetet och andra samarbetsmodeller är härvid viktiga. Inom kulturen tar företag och den tredje sektorn över en del av verksamheten i takt med att beställar-utförar-koncept och olika köptjänster blir vanligare. Det här ökar behovet att höja dessa aktörers kompetens och att utveckla stödformerna.

En reformering av den statliga regionförvaltningen pågår, vilket även inverkar på organiseringen av kulturförvaltningen. Ur kulturpolitisk synvinkel är det viktigt att kunskapen om konsten, kulturen och kulturmiljöerna är stor inom den statliga regionförvaltningen.

Utvecklingen inom informations- och kommunikations-tekniken medför utmaningar i fråga om strukturer och tillvägagångssätt



Nya uppfinningar och innovationer inom informations- och kommunikationstekniken medför stora förändringar i människornas fritid, arbete och handlingsätt. Förändringarna inverkar på tillgången till

information, på hur människor organiserar sig i grupper, på medborgarnas samhällsaktivitet och övrig medborgaraktivitet, på organisationsformerna och på de förväntningar befolkningen ställer på servicen. Dessa förändringar syns först i de ungas livsföring.

Produktionen och distributionen av kulturinnehåll samt andra aktiviteter i anknytning till detta utvecklas i växelverkan med kommunikationstekniken, så att dessa stärker varandra. Genom förändringarna i tekniken och i människornas handlingssätt öppnar sig nya möjligheter såväl för kulturaktörerna, minnesorganisationerna och medborgarna som för innehållsproducenterna.

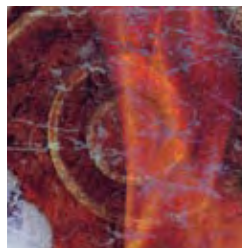
En växande del av det kulturella innehållet och kulturtjänsterna kommer i framtiden att finnas tillgängliga i informationsnät. När befolkningen vänjer sig vid elektroniskt kulturinnehåll och elektroniska kulturtjänster sker en strukturell förändring i efterfrågan på kulturtjänster. Den tekniska utvecklingen inverkar särskilt på utvecklingen av innehållstjänster vid biblioteken, museerna och arkiven och på den audiovisuella kulturen.

För konst- och kulturskaparna och för dem som arbetar med produktion och distributörerna erbjuder de nya tekniska hjälpmedlen och datanäten en möjlighet att nå en större publik än förr och dessutom helt nya publikgrupper. En del av publiken kan bestå av numerärt små och isolerade grupper, som bara är intresserade av vissa bestämda tjänster.

Emellertid har den tekniska utvecklingen olika verkningar inom olika områden av konsten. Inom en del om-

råden ändrar den tekniska utvecklingen inte på innehållet, utan den kanske bara leder till större utbud och tillgänglighet. Samtidigt blir det en utmaning att utveckla utkomstmöjligheterna för dem som utför skapande arbete.

Betydelsen av de upphovsrättsliga frågorna accentueras, och det blir allt angelägnare att skapa ett system för utbildning om dessa. Det upphovsrättsliga systemet ska stödja utvecklingen av informationssamhället och samtidigt säkra de grundläggande förutsättningarna för innehållsproduktion. Utbildningen i upphovsrättsliga frågor blir allt viktigare.



Är utvecklingen kulturellt hållbar?

Medborgarnas värderingar förändras, och bland annat etiska frågeställningar får en allt större vikt i samhällsdiskussionen och samhällspolitiken. I detta sammanhang är klimatförändring-

en en av de viktigaste angelägenheterna. Dess verkningar måste beaktas bland annat i skyddet av byggda miljöer och övriga kulturmiljöer.

Hållbar utveckling förutsätter globalt socialt ansvarstagande. En hållbar kulturell utveckling innebär respekt för kreativitet och kulturell mångfald samt främjande av växelverkan inom och mellan kulturerna. Den medför utmaningar för samtliga samhällsfunktioner,

däribland samhälls- och miljöplaneringen och det regionala utvecklingsarbetet. Den har även en stor betydelse inom utvecklingssamarbetet. I länder som utvecklas är kulturen en viktig faktor som stärker utvecklingen, och alla kulturfrämjande insatser måste utgå från de olika ländernas och regionernas egna behov.

När tyngdpunkten i konsumtionen förskjuts mot de immateriella nyttigheter som kulturen erbjuder, stärks den hållbara utvecklingen i samhället. Kraven om hållbarhet gäller givetvis även kulturbranschens egen verksamhet, såsom arrangemang av kulturevenemang.



Kulturerna utvecklas nationellt och internationellt

Globaliseringen och växelverkan mellan kulturerna formar kulturen och kulturpolitiken. Kulturerna utvecklas när människor, kulturtjänster och

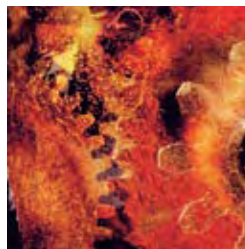
kulturprodukter rör sig, och människorna utbyter betydelser, erfarenheter och synpunkter.

En av utgångspunkterna för kultursamarbetet i Europeiska unionen och de internationella organisationerna är mångfalden inom de nationella kulturerna och det rika kulturarvet. Målet är att stödja kulturen och göra den tillgänglig för alla. I såväl den internationella kulturpoliti-

ken som i EU:s kulturpolitik och i det nordiska samarbetet ingår flera avtal samt åtgärds- och stödprogram som främjar kulturutbyte och distribution av kulturprodukter, främjar samarbete och nätverk mellan dem som verkar inom kultursektorn och rörlighet bland dessa samt ökar informationsutbytet och umgänget mellan kulturerna.

Inom det internationella samarbetet och den internationella kulturpolitiken betonas vikten av att man söker gemensamma lösningar på gränsöverskridande problem som berör alla. Dessutom är det viktigt att utbyta information och bästa praxis för att hitta så bra lösningar som möjligt och främja god förvaltning.

En stark privatkonsumtion i kombination med kulturpolitiska insatser har möjliggjort en stor produktion av kulturprodukter och kulturtjänster i Finland. För en betydande del av dessa kan det finnas avsättning även på den växande världsmarknaden. När kulturexporten ökar, förbättras sysselsättningen och den ekonomiska grunden för kulturproduktionen. På så sätt tjänar kulturexporten både kulturpolitiska och näringspolitiska syften.



Kulturförvaltningen förväntas ha genomslagskraft

I takt med den allmänna samhälls- och ekonomiska utvecklingen skärps de ekonomiska och verksamhetsrelaterade villkoren

för produktion av offentliga tjänster. Kraven på effektivitet och produktivitet inverkar på tillvägagångssätten inom olika kompetens- och förvaltningsområden. Detta framgår bland annat av statens produktivetsprogram.

Det offentliga stödet till konsten och kulturen är nödvändigt för att trygga förutsättningarna för kreativitet och konstnärligt arbete i Finland, dels på grund av att marknaden är liten, dels på grund av våra jämställdhetssträvanden. I takt med att samhället förändras utvecklar Finland strukturerna inom kulturförvaltningen.

Den statliga kulturförvaltningen är en mångfacetterad helhet. Många av dess ämbetsverk är numera små, och deras uppgifter är snävt avgränsade. Inom kulturarvssektorn sköts exempelvis musei-, arkiv- och biblioteksväsendet av skilda förvaltningsenheter. Dessutom är den lagstiftning som reglerar kulturförvaltningen både omfångsrik och

oenhetlig. En allmän ramlag för kultursektorn saknas, och många speciallagar har stiftats enkom för att svara på specifika utvecklingsbehov.

Av de olika förvaltningsområdena förväntas att de med stöd av fakta kan redovisa för hur resultatrik deras verksamhet varit och vilket genomslag den fått i samhällsutvecklingen. Denna redovisning inverkar i allt högre grad på förvaltningsområdenas ställning och resurser. Icke desto mindre måste den kulturella infallsvinkeln stärkas i samhällspolitiken som helhet. Hänsyn måste tas till kulturrelaterade frågor oavsett vilket förvaltningsområde de tillhör och oavsett om de faller under något specifikt förvaltningsområde eller inte.





Mål för utvecklingen av kulturpolitiken

Undervisningsministeriet genomför en politik som har som mål att kulturarvet, kreativiteten, konsten och den övriga kulturen ska genomgå en gynnsam utveckling och att de resurser som är involverade ska användas till fromma för såväl individer som grupper och befolkningen som helhet. På detta sätt fortsätter det finska samhället att utvecklas som ett kreativt välfärdssamhälle, där den politik som bedrivs präglas av globalt ansvar. Finland ska även vara en aktiv aktör inom den internationella kulturpolitiken.

Undervisningsministeriets uppgift är framför allt att sörja för lagstiftningen, förvaltningsstrukturen, förvaltningspraxisen, finansieringen, den strategiska ledningen och andra allmänna förutsättningar för verksamheten och dess utveckling inom sitt förvaltningsområde.

De viktigaste verksamhetsområdena för ministeriet gäller konst- och konstnärspolitik, det nationella kulturarvet, biblioteken, kulturexporten, upphovsrätten och de audiovisuella medierna. Dessa verksamhetsområden har egna verksamhetsprogram, vilka förnyas vid behov (*se bilaga*). Dessutom svarar ministeriet för genomförandet av olika

teman som överskrider gränserna mellan förvaltningsområdena, såsom hållbar utveckling, arkitektur, kreativitet och innovation, regionutveckling, barn- och ungdomspolitik, hälso- och välfärdspolitik, immigrationspolitik och främjande av kulturell mångfald.

Målen i fråga om kulturpolitikens genomslag är att stärka samhällets kulturella grund, att förbättra verksamhetsförutsättningarna för dem som utför kreativt arbete eller producerar kulturtjänster, att öka medborgarnas deltagande i kulturella aktiviteter och deras välbefinnande och att stärka kulturens roll i ekonomin.

Den kulturella grunden

Vårt samhälle ska sätta värde på kreativitet och kultur och bevara kulturarvet och kulturmiljöerna. Likaså ska kulturen och kreativiteten ha en stark ställning. Förståelsen för kulturens värde, betydelse och verkningar ska ökas. Kulturförågorna ska bli en del av den regionala utvecklingen och den övriga samhällsutvecklingen. Frågan om vilken plats

konst- och mediefostran och fostrans till medvetande om vårt kulturarv ska ha i vårt bildningssystem ska få en fungerande lösning. Kulturpolitiken ska bli hållbar, och inom de olika kultursektorerna ska man lära sig tillvägagångssätt som främjar hållbar utveckling.

Skapande arbete

I takt med att den immateriella produktionen får en allt större tyngd i nationalekonomin, kommer aktörerna inom konst och kultur att få bättre verksamhetsförutsättningar, arbetsplatser och utkomstmöjligheter. Konsten och kulturen får en stabil finansieringsbas. De olika stödformerna för konst kommer att vara flexibla, och de kommer att omfatta nyskapande tvärkonstnärlig verksamhet och verksamhet som utnyttjar tvärmetoder samt samarbete mellan vetenskap och konst. Utvecklingsarbetet vid konstinrättningarna ska vara aktivt. Genom att skydda andlig egendom ska samhället säkerställa dem som utför skapande arbete äganderätten till sina verk och därigenom trygga förutsättningarna för deras verksamhet.

Kulturen och medborgarna

Befolkningen ska delta aktivt i kulturlivet i ett mångkulturellt Finland. Kultur- och bibliotekstjänsterna ska vara tillgängliga och åtkomliga för alla, och de olika befolkningsgrupperna ska vara delaktiga i den finländska kulturen och ha möjlighet att ägna sig åt kulturella fritidsintressen. Den samiska kulturens ställning som ursprungskultur ska bli

starkare, och de språkliga minoriteternas kulturella rättigheter ska tryggas.

Informations- och kommunikationstekniken ska utnyttjas effektivt i utbudet av tjänster. Långtidsförvaringen av det viktigaste materialet som ingår i vårt kulturarv ska tryggas, och materialet ska finnas tillgängligt i digital form.

Konsten och kulturen jämte tillämpningar ska användas på olika områden för att förbättra individernas och befolkningsgruppernas välbefinnande och livskompetens.

Kulturen och ekonomin

Kulturens roll inom nationalekonomin kommer att fortsätta att växa. Sätten att finansiera produktion, distribution och marknadsföring av kultur kommer att diversifieras, och företagen och övriga aktörer inom sektorn måste lära sig att utnyttja dem bättre. Kulturfältet ska bestå av mångsidiga sektorer, där yrkeskompetensen är stark. De ska stå på en stabil ekonomisk grund och bidra till att stärka den kreativa ekonomin.

Upphovsrättens betydelse för nationalekonomin kommer att bli stor, och den ska vara ekonomiskt produktiv. Upphovsrätten ska gagna hela produktionskedjan inom kulturproduktionen och således medföra ekonomisk nytta för såväl dem som utför arbetet som konstnärerna, producenterna, förläggarna, de övriga rättighetsinnehavarna och distributörerna.

Kulturentreprenörskap och kulturexport ska etablera sig som en del av kulturproduktionen och kulturekonomin. Finland ska erbjuda en intressant miljö även för utländska aktörer inom kulturen.





Undervisningsministeriets åtgärder för att genomföra strategin

I genomförandet av kulturpolitiken deltar många olika aktörer. En del av dem är direkt underställda undervisningsministeriet. Ministeriet använder olika metoder för resultat-, resurs-, norm- och informationsstyrning. Resursstyrningen sker via statsbudgeten. Normstyrningen sker genom tillämpning och utveckling av lagstiftningen för förvaltningsområdet. Inom informationsstyrningen är sektorstrategierna, handlingsprogrammen och övriga program centrala (se bilaga).

Redogörelse om framtiden inom kulturen

Enligt regeringens (2007–2011) strategidokument ska regeringen lämna riksdagen en redogörelse om framtiden inom kulturen. I redogörelsen ska en omfattande analys av de faktorer som inverkar på kulturens utveckling ingå. Behovet att förnya denna kulturpolitiska strategi utgående från redogörelsen ska bedömas efter att redogörelsen behandlats av riksdagen.

Områdesspecifika politikdokument

De handlingsprogram och andra program som gäller olika områden inom kulturpolitiken ska vid behov förnyas. Bland annat ska program för arkitekturen och kulturmiljön skrivas i samarbete med miljöministeriet. Likaså ska ett museipolitiskt program och ett dokument för upphovsrättspolitikerna sammanställas.

Ramlag för främjande av kultur

Undervisningsministeriet ska starta en utvärdering av lagstiftningen för konst- och kulturförvaltningen. Målet är att göra lagstiftningen klarare och att samtidigt klarlägga behovet av en ramlag för kulturen. Man ska också bedöma dels i vilken mån en ramlag kan ersätta olika speciallagar och dels i vilken mån speciallagstiftningen fungerar bättre med hänsyn till de kulturpolitiska målen.

Kulturfinansieringen och finansieringssystemet

För att säkerställa finansieringen av kulturen arbetar undervisningsministeriet för att bevara Veikkaus Ab:s ställning som kulturfinansiär. Inkomsterna från tippningsmedlen ska i enlighet med gällande lagstiftning tillfalla mottagare inom konst och kultur. De lagstadgade utgifterna ska användas för budgetfinansiering. Finansieringen av kulturen måste tryggas oberoende av Veikkaus Ab:s ställning.

Finansieringssystemet ska utvecklas så att det blir mångsidigare och flexiblere och stödjer en kvalitetshöjande och innovativ utvecklingsverksamhet. Ministeriet ska utreda vilka förändringar i verksamhetsbetingelserna som kommer att ske inom sektorn samt finansieringssystemets kapacitet att reagera på olika behov. Utifrån resultaten ska ministeriet utveckla bidragssystemen och bidragskriterierna samt statsandelssystemet för kulturen.

Undervisningsministeriet har som mål att öka stödet till sådan experimentell kultur- och utvecklingsverksamhet som inte omfattas av lagstadgat statsstöd.

Ministeriet ska också utreda hur privat finansiering, såsom sponsoring och företagssamarbete, kan främjas med hjälp av skattepolitiska och legislatoriska instrument.

Kulturpolitikens kunskapsbas och genomslag

Indikatorer och bedömningsmetoder för att beskriva kulturpolitikens genomslag ska utvecklas. Likaså ska redovisningssystemet för de olika kulturområdena utvecklas som

en del av den samhällsekonomiska redovisningen. Sektorforskningen och övrig forskning inom kulturpolitiken ska ökas, och den ska utnyttjas effektivare som ett led i den informationsstyrning som undervisningsministeriets tillämpar. Ministeriet ska tillsammans med miljöförvaltningen utveckla system för uppföljning av kulturmiljöns tillstånd.

För att stärka samhällets kulturella grund ska ministeriet definiera, utforma, verkställa och följa upp allmänna principer som ska penetrera hela samhället. Dessa gäller bland annat hållbar utveckling, arkitektur, kreativitet och innovation, regionutveckling, barn- och ungdomspolitik, hälso- och välfärdspolitik, immigrationspolitik och kulturell mångfald. Ministeriet ska också kartlägga vilka strukturer, aktivitetsforum och former för deltagande som lämpar sig för detta ändamål.

I samarbete med regionala aktörer ska ministeriet förbättra de strategiska processerna för växelverkan på regional och nationell nivå. Undervisningsministeriet ska även intensifiera sitt samarbete med landskapsförbunden och övriga aktörer inom regionalutvecklingen.

Skyddet av kulturell egendom och en handlingsplan för hållbar utveckling

Undervisningsministeriet ska utarbeta en handlingsplan för hållbar utveckling inom kulturpolitiken. Ministeriet ska styra de ändringar i arbetssätten, som är nödvändiga för en hållbar utveckling, med hjälp av de instrument som resultat- och informationsstyrningen erbjuder. Undervis-

ningsministeriet ska delta i kartläggningen av de hot som klimatförändringen medför, och ministeriet ska bidra till att sätta i gång nödvändiga åtgärder.

Tyngdpunkter i den internationella verksamheten

Finland har som princip att genom aktivt arbete inom internationella organisationer främja kulturell mångfald. Målet är att föra fram ett litet lands och ett litet språkområdes synpunkter i internationella och globala frågor. I den nationella kulturpolitiken måste myndigheterna svara på de olika kultursektorernas varierande behov av internationalisering. På detta sätt får de den finska kulturen internationell synlighet samtidigt som den finska kulturekonomin stärks.

Vid utvecklingen av det bilaterala, det multilaterala och det nordiska kultursamarbetet betonas vikten av att Finland tar en aktiv roll när man ställer upp och genomför kulturpolitiska mål. Inom kulturutbytet betonas direkt samarbete mellan aktörerna inom kulturfältet i stället för arbetet med formella avtal och program.

Inom Europeiska Unionen ska Finland delta aktivt i det arbete som gäller konsten och kulturen, kulturarvet och den skapande ekonomin samt biblioteken och upphovsrättfrågorna. Vi ska utnyttja de möjligheter som den pågående strukturfondsperioden ger och förbereda oss för nästa period så, att vi beaktar kulturens och den kreativa ekonomins behov med hänsyn till utvecklingen av såväl regionerna som landet som helhet.

Statens kulturförvaltning

Undervisningsministeriet ska utveckla kulturförvaltningen så att den får en enklare struktur och så att arbetssätten inom de olika delområdena blir klarare. Samtidigt ska ministeriet utreda vilka uppgifter inom förvaltningen som kan delegeras till andra myndigheter eller expertinstanser.

Inom konsthörvaltningen ska det statliga systemet med konstkommissioner stärkas som en rikstäckande organisation. Centralkommissionen för konst ska utvecklas till ett centrum för utveckling av konst- och kulturpolitiken. Ministeriet ska också klarlägga vilka organisatoriska förändringar som behövs för att Centralkommissionen för konst ska kunna axla ansvaret för en större del av de beslut som gäller konst och kultur. Dessutom ska konstakademikernas och konstprofessorernas roll som kulturpolitiska experter stärkas.

Ministeriet ska samarbeta med de nya statliga regionförvaltningsmyndigheterna, landskapsförbunden och övriga regionala aktörer, för att främja bildandet av nätverk mellan de regionala konstkommissionerna och övriga regionala kulturaktörer och stärka deras kopplingar till annat regionalt utvecklingsarbete.

I fråga om förvaltningen av kulturarvet ska ministeriet genomföra planerade reformer som gäller samarbetet mellan Museiverket och Förvaltningsnämnden för Sveaborg samt förvaltningen av statens kulturhistoriskt värdefulla fastigheter. Samarbetet mellan minnesorganisationerna ska utvecklas och deras verksamhet ska koordineras. Inom politiken för audiovisuella medier ska de funktioner som sköts

vid det Nationella audiovisuella arkivet och vid Statens filmgranskningsbyrå koordineras, och deras verksamhet ska kompletteras med forsknings- och utvecklingsarbete inom medieföstran.

Genom att reformera biblioteks nätet ska ministeriet säkerställa att befolkningen har fortsatt tillgång till grundläggande bibliotekstjänster och andra informationstjänster. Kvaliteten på de allmänna biblioteken och de informationstjänster som de tillhandahåller ska även säkras. Biblioteken ska ges stöd som ger dem möjlighet att fungera som miljöer för inläring, upplevelser och olika slag av kulturverksamhet till vilka alla har tillträde.

Förutsättningar för konstnärligt arbete och produktion av konst

Stipendie- och bidragssystemen för konstnärer och andra som utför skapande arbete ska förbättras så, att såväl den allmänna inkomstutvecklingen och utvecklingen av den sociala tryggheten och beskattningen som eventuella andra aspekter av utvecklingen som inverkar på konstnärernas ställning beaktas. Behovet att justera statsrådets principbeslut om konst- och konstnärspolitiken (2003) särskilt med hänsyn till konstnärernas utkomst och verksamhetsförutsättningar ska bedömas när statsrådets redogörelse om kulturens framtid blivit klar.

Konstnärernas möjligheter till internationell växelverkan och rörlighet ska förbättras. Inom upphovsrättspolitiken ska god praxis utvecklas för att förbättra verksamhetsförut-

sättningarna för dem som utför skapande arbete och för att höja det ekonomiska värdet av deras produktion.

Konsten och kulturen inom utbildningen

Statens kulturförvaltning ska arbeta för att konst- och medieföstran samt föstran till medvetande om kulturarvet stärks i den allmänbildande utbildningen, i det fria bildningsarbetet och i fritidsverksamheten. Den grundläggande konstundervisningen ska utökas och göras mångsidigare. Utbildningen inom olika kultursektorer och utbildningens relevans med hänsyn till behovet av arbetskraft ska bedömas på nytt. Detta gäller särskilt utbildningen av kulturförmedlare.

Man ska även framdeles i det livslånga lärandet utnyttja det innehåll och den kunskap som konst- och kulturinstitutionerna producerar.

Kulturtjänsternas tillgänglighet och kvalitet

Ett av målen inom kulturpolitiken är att göra tillgången till kulturtjänster jämlik på alla områden. I utbudet av kulturtjänster ska landets tvåspråkighet beaktas.

Verksamhetsförutsättningarna för konst- och kulturinrättningarna, de allmänna biblioteken och biblioteks nätet ska säkras genom samarbete mellan staten och kommunerna. För att säkerställa tillgången till tjänsterna och tjänsternas kvalitet uppmuntrar undervisningsministeriet konst- och kulturinrättningarna och biblioteken att förnya sättet att ordna tjänsterna, t.ex. genom att utöka det regio-

nala samarbetet och bilda nätverk tillsammans med andra kulturaktörer och genom att dra nytta av informations- och kommunikationsteknik samt olika logistiska lösningar. Kulturens ställning måste tryggas även när kommuner går samman.

Ministeriet ska följa upp utbudet av kulturtjänster och användningen statsandelfinansiering för kulturproduktion i kommunerna. Ministeriet ska bedöma relevansen av beställar-utförarmodeller inom produktionen av kulturtjänster.

Kulturinnehåll ska göras tillgängligt för användarna via informationsnät, och kulturtjänsterna ska utvecklas användarcentrerat och tvärs över gränserna mellan förvaltningsområdena. Museernas, arkivens och bibliotekens viktigaste elektroniska material ska göras tillgängligt via ett gemensamt kundgränssnitt inom ramen för projektet för ett nationellt digitalt bibliotek.

Ministeriet ska förbättra de regionala kulturaktörernas möjligheter att delta i regionala innovationsprocesser och andra utvecklingsprocesser och att söka finansiering för kulturfrämjande projekt.

Den kulturella mångfalden och ett immigrationspolitiskt åtgärdsprogram

Den kulturella mångfalden ska beaktas i alla kulturpolitiska åtgärder. Mångkulturaliteten medför att betydelsen av lokala och vardagliga verksamheter accentueras, och de utvecklingsbehov som uppstår ska behandlas i samarbete med övriga förvaltningsområden. Forskningen om den

kulturella mångfalden och dess kulturpolitiska verkningar ska ökas.

Ministeriet ska stärka samekulturens ställning som en av våra ursprungskulturer genom att stödja centret för samekultur och sådan nyskapande produktion som har sitt ursprung i sametraditionen.

Undervisningsministeriet ska bedöma behovet av ett immigrationspolitiskt åtgärdsprogram för kulturen i samband med sin redogörelse om kulturens framtid.

Kulturens betydelse för välbefinnandet

Undervisningsministeriet ska utarbeta ett handlingsprogram som gäller främjandet av kulturens effekter på befolkningens hälsa och välbefinnande. Programmet, som ingår i regeringens politikprogram för hälsofrämjande under regeringsperioden 2007–2011, ska även gälla andra förvaltningsområden. I programmet ska ministeriet lyfta fram utvecklingen av kulturpolitiken som ett av tyngdpunktsområdena.

Upphovsrättspolitiken

Upphovsrättspolitiken ska uppmuntra till skapande arbete och innehållsproduktion, och den ska skapa goda förutsättningar för innehållsmarknaden. Upphovsrättspolitiken ska även beakta den omvälvning som skett i kommunikationskulturen och innehållsproduktionen samt i de tekniska verksamhetsbetingelserna.

Den nationella upphovsrättspolitikerna och ett handlingsprogram för denna ska utformas utifrån riktlinjerna i strategin för industriella rättigheter och upphovsrätt samt riktlinjerna för informationssamhället och kulturpolitiken.

Ministeriet ska förbättra lagstiftningen om upphovsrätt och utveckla upphovsrättssystemet så att det blir bättre anpassat efter digitala miljöer för skapande och användning samt informationsnät. Lösningarna ska vara hållbara och beakta upphovsmännens, producenternas, distributörernas, användarnas, konsumenternas och övriga nyttjares fördelar och behov. Deras genomslag ska stärkas genom ökad kunskap och kompetens samt genom upplysningsverksamhet. Studerande, yrkesutövare och sm-företag i kreativa branscher ska ges juridisk handledning om det upphovsrättsliga skyddet och om avtal som en del av företagsverksamhet. Grundskolorna ska ge kunskap om upphovsrättsliga frågor. Man ska satsa på mångsidig forskning och höja kunskapsnivån i upphovsrättsliga frågor inom påbyggnadsutbildningen och fortbildningen både för skapande och andra branscher.

Kulturexport och internationell synlighet

Ministeriet ska skapa en mångsidigare palett av åtgärder för kulturexport som svarar mot aktörernas behov och främjar deltagande i internationella nätverk, produktutveckling och tillväxt samt internationalisering.

En rapport om genomförandet och uppföljningen av Finlands utvecklingsprogram för kulturexport ska samman-

ställas årligen. Det nätverk av aktörer som representerar Finland i utlandet ska aktiveras som verkställare av utvecklingsprogrammet. Ett omarbetat program ska tas i bruk efter att den nuvarande programperioden löpt ut.

Ministeriet ska utarbeta en handlingsplan för stora kulturevenemang.

Skapande ekonomi och företagsamhet

En handlingsplan för skapande ekonomi och kulturentreprenörskap ska utarbetas. Planen ska innehålla åtgärder som stärker produktutvecklingen, producent- och managerverksamheten samt företagsamheten.

Kompetensen hos undervisningsministeriets personal

Undervisningsministeriet ska utveckla sin egen verksamhet i enlighet med ministeriets generella strategi. Statsförvaltningens produktivhetsprogram förutsätter att förvaltningspersonalen minskas kännbart. Undervisningsministeriet ska höja kompetensen hos sin personal bland annat genom rekrytering och fortbildning. Ministeriet ska fästa särskild uppmärksamhet vid utbildningssamarbete mellan förvaltningen inom konst- och kultursektorn och övrig förvaltning, så att den kulturpolitiska kompetensen höjs såväl inom det egna förvaltningsområdet som inom övriga förvaltningsområden.



Bilaga

1. Kulturpolitikens politikområden med tillhörande strategier och handlingsprogram

Arkitekturpolitik

→ Finlands arkitekturpolitik. Statsrådets arkitekturpolitiska program (1998). Programmet ska förnyas 2009.

Audiovisuell politik

→ Audiovisuaalisen politiikan linjat (2005) – Endast på finska

Barnkultur

→ Barnkulturpolitiskt program (2003)

Bibliotekspolitik

→ Biblioteksstrategi 2010 – Policy för tillgång till kunskap och kultur (2003)

→ Utvecklingsprogram för bibliotek 2006–2010 (2006)

Danspolitik

→ Ett danspolitiskt program blir klart i slutet av år 2009

Designpolitik

→ Design 2005!: Statsrådets principbeslut om Finlands designpolitik 15.06.2000

Konst- och konstnärspolitik

→ Statsrådets principbeslut om konst- och konstnärspolitiken (2003)

Konstpolitik för de visuella områdena

→ Ett program blir klart 2009

Kulturarv

→ Byggnadsarvsstrategin. Statsrådets beslut 13.6.2001

→ Strategiasta toimintapolitiikkaan. Rakennusperinnön hoidon peruskivet (2005) – Endast på finska.

→ Kulturarvet i informationssamhället (2003)

Kulturella rättigheter

→ Rättvis kultur? Den etiska dimensionen i kulturpolitiken och de kulturella rättigheterna (2006)

→ Lika tillgång till konst och kultur – Undervisningsministeriets åtgärdsprogram 2006–2010 (2006)

Kulturen i informationssamhället

→ Kulttuuri tietoyhteiskunnassa. Strategia 2010 ja toimintaohjelma (2003) – Endast på finska.

Kulturexport

→ Kulttuuriviennin kehittämisohjelma 2007–2011 (2007)

– Endast på finska.

Kreativitetspolitik (kulturpolitik i vidare bemärkelse)

→ Luovuusstrategia (2006) – Endast på finska.

Litteratur

→ Från författare till läsare – stöd- och utvecklingsåtgärder inom bokbranschen (2000)

Museipolitik

→ Museo 2000. Museopoliittinen ohjelma (2000).

– Endast på finska. Ett verksamhetsprogram bereds 2009–2010.

Regional politik

→ Undervisningsministeriets strategi (2009)

→ För regionernas styrka. Åtgärdsprogram för kultur-, idrotts- och ungdomspolitisk regionutveckling – riktlinjer och prioriteringar åren 2003–2013

Scenkonst

→ Selvitys teatteripoliittiseksi ohjelmaksi (Valtion näyttämötaidoimikunta 2006) – Endast på finska.

Upphovsrättspolitik

→ Tekijänoikeuden suuntaviivoja: Keskustelumuistio politiikan muodostamisesta ja järjestelmän kehittämisestä (2008)

– Endast på finska.

Tonkonst

→ Säveltaide – Musiikin alueellinen tarjonta -työryhmäselvitys (2005) – Endast på finska.

Välfärd genom kultur

→ Handlingsprogrammet Kultur ger hälsa och välfärd 2010–2014 (blir klart 2009)

2. Statliga konst- och kulturinstitutioner som är underställda undervisningsministeriets kultur-, idrotts- och ungdomspolitik

- Centralkommissionen för konst, statliga konstkommissioner, regionala konstkommissioner
- Statens konstmuseum
- Museiverket
- Nationella audiovisuella arkivet
- Statens filmgranskningsbyrå
- Förvaltningsnämnden för Sveaborg
- Biblioteket för synskadade
- Institutet för Ryssland och Östeuropa

Undervisningsministeriet för varje år resultatsamtal även med Finlands filmstiftelse, Finlands Nationalopera och Finlands Nationalteater.

3. Anslag i de olika momenten i kapitlet Konst och kultur i statsbudgeten (29.80.)

- 29.80.01 *Omkostnaderna för centralkommissionen för konst och konstkommissionerna*
- 29.80.02 *Statens konstmuseums omkostnader*
- 29.80.03 *Omkostnader för förvaltningsnämnden för Sveaborg*
- 29.80.04 *Museiverkets omkostnader*
- 29.80.05 *Omkostnader för biblioteket för synskadade*
- 29.80.06 *Omkostnader för Nationella audiovisuella arkivet*
- 29.80.07 *Statens filmgranskningsbyrås omkostnader*
- 29.80.08 *Omkostnader för Institutet för Ryssland och Östeuropa*
- 29.80.30 *Statsandelar och statsunderstöd för de allmänna bibliotekens driftskostnader*
- 29.80.31 *Statsandel och statsunderstöd för teatrar och orkestrars driftskostnader*
- 29.80.32 *Statsandelar och statsunderstöd för museer*
- 29.80.33 *Statsandelar och statsunderstöd för kulturverksamhet i kommunerna*
- 29.80.34 *Statsandelar för anläggningskostnaderna för allmänna bibliotek*
- 29.80.36 *Understöd för projektet Europas kulturhuvudstad 2011*
- 29.80.40 *Ersättning till Suomenlinnan Liikenne Oy*
- 29.80.50 *Vissa understöd*
- 29.80.51 *Stipendier åt konstnärer, författare och översättare*
- 29.80.52 *Tippnings- och penninglotterivinstmedel för främjande av konsten*
- 29.80.53 *Statsunderstöd för lokalkostnader*

29.80.54. *Statsunderstöd till lånekostnaderna för Finlands Nationalteater ån för grundlig renovering*

29.80.55. *Stöd till digitaliseringen av kulturarvet*

29.80.56. *Främjande av kulturexport*

29.80.70. *Anskaffning av inventarier*

29.80.72. *Uökning av Statens konstmuseums samlingar*

29.80.75. *Ombyggnad och underhåll av lokaler och fastighetsförmögenhet*

29.80.95. *Ugifter för skydd av kulturmiljö*

Dessutom behandlar undervisningsministeriets kultur-, idrotts- och ungdomspolitiska avdelning anslagen i budgeten, mom.

29.01.21. Internationellt samarbete/ Internationella projekt inom verksamhetsområdet för kultur-, idrotts- och ungdomsväsendet och mom. 29.01.22. Vissa dispositionsrättsättningar (reservationsanslag 3 år).

4. Gällande lagstiftning för konst- och kulturområdet

Lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (635/1998)

Förordning om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (806/1998)

Lagen om fritt bildningsarbete (632/1998)

Förordning om fritt bildningsarbete (805/1998)

Lagen om användning av avkastningen av penninglotterier samt tippnings- och vadhållningsspel (1054/2001)

Statsrådets förordning om redovisningen av avkastningen av penninglotteri-, tippnings- och vadhållningsspel (1436 /2001)

Undervisningsministeriets beslut om priser per enhet för anläggningsprojekt inom undervisnings- och biblioteksväsendet (161/1999)

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid biblioteket för synskadade (1057/2008) Undervisningsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer vid förvaltningsnämnden för Sveaborg (1156/2006)

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid Statens konstmuseum (1155/2006)

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid centralkommissionen för konst och vid de regionala konstkommissionerna (1108/2008)

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid Nationella audiovisuella arkivet (1056/2008)

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid Museiverket (965/2008)

Undervisningsministeriets förordning om avgifter för prestationer vid Statens filmgranskningsbyrå och filmnämnd (1235/2006)

Undervisningsministeriets beslut om avgifter för prestationer vid Institutet för Ryssland och Östeuropa (1640/1993)

Teater- och orkesterlag (730/1992)

Lagen om organisering av konstens främjande (328/1967)

Förordning om organisering av konstens främjande (1105/1991)

Statsrådets beslut om antalet regionala konstkommissioner och deras verksamhetsområden (817/1997)

Lagen om kommunernas kulturverksamhet (728/1992)

Lagen om statsgaranti för konstupställningar (411/1986)

Förordning om statsgaranti för konstupställningar (445/1986)

Museilag (729/1992)

Museiförordning (1312/1992)

Lagen om Museiverket (282/2004)

Statsrådets förordning om Museiverket (407/2004)

Lagen om fornminnen (295/1963)

Förordning om skydd för staten tillhöriga byggnader (480/1985)

Lagen om vissa stipendier åt bildkonstnärer (115/1997)

Förordning om nämnden för bildkonststipendier (116/1997)

Lagen om Statens konstmuseum (566/2000)

Statsrådets förordning om Statens konstmuseum (618/2004)

Lagen om införande av lagen av konstmuseum (186/1990), 3 och 4§

Lagen angående omorganisering av förvaltningen och vården av Antellska samlingarna och penningmedlen (931/1976)

Lagen om vissa stipendier och understöd åt författare och översättare (236/1961)

Förordning om vissa stipendier och understöd åt författare och översättare (46/1964)

Lagen om konstnärprofessorer och om statens konstnärstipendier (734/1969)

Förordning om konstnärprofessorer och om statens konstnärstipendier (845/1969)

Lagen om förvaltningsnämnden för Sveaborg (1145/1988)

Förordning om förvaltningsnämnden för Sveaborg (168/1988)

Lag om begränsning av utförelsen av kulturföremål (115/1999)

Förordning om begränsning av utförelsen av kulturföremål (189/1999)

Lagen om återlämnande av kulturföremål som olagligt förts bort från en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (1276/1994)

Statsrådets beslut om extra familjepensioner i anslutning till extra konstnärspensioner (216/1974)

Statsrådets beslut om extra konstnärspensioner (75/1974)

Statsrådets förordning om statens konstverkskommission (620/2001)

Lagen om Institutet för Ryssland och Östeuropa (857/1992)

Statsrådetsförordning om Institutet för Ryssland och Östeuropa (1100/2001)

Bibliotekslag (904/1998)

Biblioteksförordning (1078/1998)

Lagen om främjande av filmkonsten (28/2000)

Förordning om främjande av filmkonsten (121/2000)

Lagen om deponering och förvaring av kulturmaterial (1433/2007)

Lagen om Nationella audiovisuella arkivet (1434/2007)

Lagen om biblioteket för synskadade (638/1996)

Förordning om biblioteket för synskadade (639/1996)

Lagen om Statens filmgranskningsbyrå (776/2000)

Statsrådets förordning om Statens filmgranskningsbyrå (1086/2004)

Lagen om granskning av bildprogram (775/2000)

Statsrådets förordning om granskning av bildprogram (822/2000)

Statsrådets beslut om extra journalistpensioner (37/1977)

Upphovsrättslag (404/1961)

Upphovsrättsförordning (574/1995)

Förordning om tillämpning i vissa fall av upphovsrättslagen på skyddade objekt med ursprung i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (575/1995)

Förordning angående effektivisering av lagens om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk efterlevnad (442/1961)

Lagen om säkerställande av bevisning i tvistemål som gäller immateriella rättigheter (344/2000)

Gemenskapslagstiftning

Artikel 151 (kulturartikeln) samt artikel 87.3 d om statsstöd i EU:s grundfördrag

Rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål

Direktivet om audiovisuella medietjänster (det tidigare tv-direktivet, 89/552/EEG, 97/36/EG, 2007/65/EG)

Datorprogramdirektivet (91/250/EEG)

Uthyrnings- och utlåningsdirektivet (92/100/EEG), kodifierat genom direktiv 2006/115/EG

Satellit- och kabeldirektivet (93/83/EEG)

Skyddstidsdirektivet (93/98/EEG), kodifierat genom direktiv 2006/116/EG

Databasdirektivet (96/9/EG)

Direktivet om upphovsrätten i informationssamhället (infosoc-direktivet) (2001/29/EG)

Följerättsdirektivet (2001/84/EG)

Sanktionsdirektivet (2004/48/EG)

5. Internationella avtal

Europeiska kulturkonvention (FördrS 6/1970)

Konventionen om skydd för kulturegendom i händelse av väpnad konflikt och protokollet i anslutning därtill (FördrS 92–93/1994)

Konventionen om skydd för världens kultur- och naturarv (FördrS (19/1987)

Konventionen om skydd för byggnadskulturarvet i Europa (FördrS 10/1992)

Den reviderade europeiska konventionen om skydd för det arkeologiska arvet (FördrS 26/1995)

Konventionen om förbud mot och förhindrande av olovlig import, export och överföring av äganderätt avseende kulturegendom (FördrS 92/1999)

Unidroit-konventionen om stulna eller olagligt exporterade kulturföremål (FördrS 94/1999)

Den europeiska konventionen om samproduktion av filmverk (FördrS 48/1995)

Avtalet mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om kulturellt samarbete (60/1971)

Världskonventionen om upphovsrätt (FördrS 81/1986)

Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer, framställande av fonogram samt radioföretag (FördrS 56/1983)

Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (FördrS 79/1986)

Utkommit år 2009 i serien undervisningsministeriets publikationer

- 1 Kansallisen tason tutkimusinfrastruktuurit:
Nykytila ja tiekartta
- 2 National-level Research Infrastructures:
Present State and Roadmap
- 3 Kansallisen tason tutkimusinfrastruktuurit:
Nykytila ja tiekartta. Tiivistelmä ja suositukset
- 4 National-level Research Infrastructures: Present State
and Roadmap. Summary and recommendations
- 5 Forskningsinfrastrukturerna på nationell nivå. Nyläge
och vägvisare. Sammanfattning och rekommendationer
- 6 Liikuntatoimi tilastojen valossa;
Perustilastot vuodelta 2007



OPETUSMINISTERIÖ

Undervisningsministeriet

MINISTRY OF EDUCATION

Ministère de l'Éducation

Bokförsäljning:
Universitetsstryckeriet
PB 4 (Berggatan 3)
00014 Helsingfors universitetet
tfn (09) 7010 2369
fax (09) 7010 2374
books@yopaino.helsinki.fi
www.yliopistopaino.helsinki.fi

ISSN: 1458-8110
ISBN: 978-952-485-702-4
ISBN: 978-952-485-703-1 (PDF)